

Áradás

A tűző nap miatt
húztam be, most elhúzhatom
a függönyt. Egyetlen
levetett ruharedőd megoltalmaz.
Már csak hátra kell dőlnöm,
és áhítattal dőlök, és eltölt a szomjúság
a háromszoros mélységben,
ahogy az állatok kíváncsognak inni,
és elúsztatott, forró ruhád ér a szájukhoz,
ahogy isznak, és felkavarnak az üledékből,
ez oltalmaz, mert miattad jönnek,
levetett ruhád miatt áradnak szét.

Éjszakát

Csak még egy éjszakát – kérte,
és ételt nyújtott felé,
puliszkát, ezerjófűvel keverve.
A mérgező és a gyógynövény ezerjófűvel.
Kentaurok füve. És már ő is
mesévé kezdett válni:
még ember teste volt,
de minden éjjel,
és a puliszka hozta az éjt,
a kapuig vezette a királyt.

Paradicsomok

Fiuméről nagyapámat, esetleg
a szenilis dédanyámat kéne, hogy kérdezzem.
De ők most nincsenek itt,
és Fiuméről és Ernő bácsiról
– akiről ugyancsak ők mesélhetnének –
keveset tudok.

Tegnap érkeztem, ma lemegyek a piacra.
Egy öreggel beszélek a paradicsomokról
– mintha értenénk egymást.
De az a hetven jónéhány év, ami Ernő bácsitól
és az ő Fiuméjétől elválaszt,
az is érthetetlen.

70-szer 4

Mikor őszintébben magába nézett,
megértette, eldönthetetlen,
melyik út vezet Budára.
Talán a testi fölény hiányzott belőle,
talán csak nem volt elégedetlen a sorsával,
vagy egyszerűen nem akart Budára menni.
Egy biztos: fiatal kora ellenére
csak egy kertre vágyott,
és a kertben 70-szer 4 évszakra,
amin nem az örök életet,
hanem a kert 280 évszakát értette.

Makáry Sebestyén (Budapest, 1992): balta és fejsze való a kezébe, favágással keresi a zsebpénzét. A növények, a természet iránti érdeklődése már korábban megmutakozott, de a biológia szakról kirúgták. A Szerdai Szalon irodalmi alkotókör tagja, az ELTE magyar- történelemtanár szakos hallgatója. Vácon lakik, a Naszályt, a Börzsönyt és a Dunát járja, az ablakából a DOM-ra látni.